

Το θέμα που επαίρεται για την εύρεση λύσης η κυβέρνηση, δηλαδή το σκοπιανό, πέραν της εθνικής ευαισθησίας που καταπατεί δεν έχει καταφέρει να εξασφαλίσει και την εσωτερική ομοφωνία και ομογνωμία της κυβέρνησης. Ένα μεγάλο μέρος της, όσοι δηλαδή και υπουργοί και υφυπουργοί ανήκουν στους ΑΝΕΛ, έχουν δηλώσει σε όλους ανεξαιρέτα του τόνους ότι διαφωνούν με την προτεινόμενη από τον υπουργό εξωτερικών και τον πρωθυπουργό λύση. Αυτό όσο παράδοξο και αν είναι, όσο υποτιμητικό για την κοινή νοημοσύνη των πολιτών θεωρείται, δεν μπορεί να γίνει κατανοητό από την υπάρχουσα κυβέρνηση. Όπως δεν μπορούσε να γίνει κατανοητή και η ευρωπαϊκή δομή και λειτουργία το 2015, όπως δεν μπορεί να γίνει κατανοητό ότι μία κυβέρνηση της «αριστεράς» δεν ξεπουλάει την εθνική περιουσία για εκατό χρόνια ούτε ότι το εφήμερο συμφέρον της εξουσίας είναι ισχυρότερο από μακροπρόθεσμο συμφέρον της χώρας. Γιατί αν το βραχυπρόθεσμο υπερτερεί του μακροπρόθεσμου, αν το μέρος του όλου και αν το συμφέρον των 100 /200 κυβερνητικών αξιωματούχων του συνόλου των Ελλήνων έ τότε βιώνουμε το παραλογισμό συγχυσμένων ανθρώπων.

Οι διεθνείς συμφωνίες σε ολόκληρο το κόσμο και σε όλο το μήκος του χρόνου δεν γίνονται με βάση τα σημερινά ισχύοντα δεδομένα. Λαμβάνουν υπ' όψη τους την δυναμική εξέλιξη μελλοντικών πιθανών γεωπολιτικών ισορροπιών και ανακατατάξεων. Και μάλιστα σήμερα όπου ο κόσμος είναι ευμετάβλητος και ασταθής. Η διεθνής διαπραγματεύση εθνικών θεμάτων δεν είναι μία υπόθεση που διεκπεραιώνεται από ανθρώπους που δεν έχουν ανάλογα και σχετικά παραδείγματα μέσα τους έστω και αν είναι αυτοί πρωθυπουργοί ή υπουργοί. Προϋποθέτει ικανότητες πολλών διαβαθμίσεων που στηρίζονται στη πλήρη γνώση και την διαίσθηση. Και κυρίως προϋποθέτει τη συνθήκη ότι οι διαπραγματευτές δεν ταυτίζουν το πολιτικό τους συμφέρον με τη λύση.

Οι συγκεκριμένες κινήσεις της κυβέρνησης έχουν πάντως αποδείξει ότι αυτή δεν διαθέτει υγιή κανάλια επικοινωνίας με τη γενική βούληση του ελληνικού λαού. Δεύτερον ότι της διαφεύγουν πολλοί σπουδαίοι παράγοντες της εξέλιξης του διεθνούς περιβάλλοντος και η αναλυτική της ικανότητα είναι ελλιπέστατη. Τρίτον το πλαίσιο λύσης που φέρνει είναι ακαθόριστο, ασαφές και ανεφάρμοστο και για τις δύο πλευρές. Γιατί τι ακριβώς πάει να πει ότι η γλώσσα της σκοπιανής πλευράς είναι η μακεδονική αλλά στην υποσημείωση αναφέρεται ότι αυτή ανήκει στις σλαβικές (νότιες) οικογένειες; Και τότε γιατί ευλόγως δεν αναφέρεται στο ίδιο το κείμενο ότι αυτή η γλώσσα είναι σλαβική και τέρμα χωρίς αστερίσκους. Τέταρτον, επιχειρείται διάκριση ανάμεσα στην εθνικότητα και την υπηκοότητα. Καμία αντίρρηση. Αλλά όμως αυτό ισχύει για ανθρώπους διαφορετικής εθνικής καταγωγής. Για παράδειγμα υπάρχουν Έλληνες στην Αμερική οι οποίοι έχουν την

αμερικανική ή γερμανική (στην Γερμανία) υπηκοότητα αλλά την ελληνική εθνικότητα. Στην προκειμένη περίπτωση η εθνικότητα και η υπηκοότητα ταυτίζονται. Ένας σκοπιανός δεν είναι σλάβος στην εθνικότητα και Μακεδόνας στην υπηκοότητα. Και στα δύο θεωρείται από τη συμφωνία Μακεδόνας, ή έστω βόρειο Μακεδόνας.

Τέλος ο πρωθυπουργός σε πρόσφατη συνέντευξη του ανέφερε πολλές φορές ότι παραχωρεί το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού στους βόρειους γείτονες. Αυτό για την θεωρία της Αριστεράς είναι σωστό μόνο όταν αναφέρεται σε λαούς υπό κατοχή ή σε υποτελείς λαούς υπό αποικιοκρατικό ζυγό. Όχι σε ανεξάρτητες κρατικές οντότητες όπως είναι σήμερα τα Σκόπια. Η αρχή της αυτοδιάθεσης και του αυτοπροσδιορισμού ήταν η υψωμένη σημαία των εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων σε άλλες εποχές. Πως η εύκολη χρήση της παρέχεται ως δικαίωμα σε κάποιους οι οποίοι όμως έχουν αποδείξει ότι θέλουν να σφετεριστούν την δική σου ιστορία και πολιτισμό; Αν για παράδειγμα οι Καταλονοί «αυτοπροσδιορίζονταν» και σχημάτιζαν δικό τους κράτος με το όνομα Ισπανία, θα ήταν αποδεκτό από τους Ισπανούς; Βέβαια τα Σκόπια δεν είναι ελληνική περιοχή αλλά η ιστορία τους ακόμα από τη περίοδο του Τίτοϊκού επεκτατισμού εκείνο που επιδιώκει είναι ελληνικά ιστορικά σύμβολα και σε άλλη φάση δεδομένων των κατάλληλων συνθηκών και εδάφη.

Για όλους αυτούς τους λόγους η επιχειρούμενη συμφωνία είναι ασταθής και ανεφάρμοστη. Έχει όμως καταφέρει η κυβέρνηση να αποδείξει πόσο λανθασμένη πολιτική έχει εφαρμόσει και στη διαδικασία και στην ουσία και πως αυτή η απρέπεια απειλεί να διχάσει τον ελληνικό λαό και να φέρει αντιμέτωπες διάφορες κοινωνικές και οικονομικές ομάδες.

Δεν ξέρω αν επιδέχεται η προσυμφωνία επιδιορθώσεις αλλά η κυβέρνηση θα πρέπει να τις επιδιώξει προκειμένου να καλύψει τα κενά που τη χωρίζουν από τον ελληνικό λαό.